

men Forslaget, som det nu foreligger, betinger ikke, at Lyendet, for at kunne afvises fra sin Tjeneste, skal have været straffet for denne Uagtsomhedsforsøelse, det har begaaet, og naar det ikke har været tiltalt og straffet derfor og kun gjort det af Uagtsomhed, vil det være meget sjældent, at det foreligger saaledes for Huusbonden, som sætter Lyendet, at han forud er vidende derom; saa meget mindre vil han være uvidende derom, som det er almindelig Praxis, idetmindste i den Egn, hvor jeg er bekjendt, og paa de Studsmaal, jeg har seet, at man ikke bebyrder disse med Paategning om Uagtsomhedsforsøelser, om de ogsaa have været saa grove, som de her omtalte.

Andrø: Ja, saa seer jeg ikke Andet, end at det er meget heldigt, at den Ret beholdes Huusbonden, forsaavidt Lyendet ikke selv vedgaaer at have begaaet en saadan Forsøelse, at kunne bortvise det, naar han senere faaer det at vide.

Lange: Uagtet jeg finder det meget tungt, at et Lyende skal straffes for at have været uagtsomt, har der desværre i de sidste Aaringer været ikke faa Exempler af den Art paa Lolland, saa jeg rigtignok troer, at der er Grund til at tage Hensyn dertil. Det er ikke alene Huusbonder, der derved have lidt betydelige Tab, men man har desværre havt flere Exempler paa, at hele Flokke af Creature tilgemed de store Bygninger, hvori de befandt sig, ere brændte, og, naar saadanne Ulykker afstedkommes ved Uforsigtighed fra Lyendets Side, synes jeg dog virkelig, at man burde tage noget Hensyn dertil.

Boserup: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landsstingsmand har allerede havt Ordet to Gange, men det ærede Thing vil vist Intet have imod, at han atter faaer det (Nei!).

Boserup: Jeg vil blot henstille til den ærede sidste Taler, om de betydelige Ildbrænde, som han omtalte paa Lolland, ikke snarere skulde have været forsættelige end forarsagede ved Uagtsomhed fra Lyendets Side.

Lange: Der har dog ganske nyligt været et Tilfælde, hvor det blev opklaret, at en Karl havde ligget og røget Tobak, og derved

tabt en Svovlstikke. Det kan man dog ikke kalde en forsættelig Ildspaaettelse, og der er flere Tilfælde af samme Slags, saavidt jeg veed.

Justitsministeren: Jeg troer, at saadanne specielle Omstændigheder eller saadanne enkelte forekommende Tilfælde ikke bør have nogen Indflydelse paa Sagens Afgjørelse. Det er Sagen i sin Almindelighed, der her maa komme i Betragtning. Det maa overveies, hvorvidt man antager, at en Huusbond udsætter sig for en Fare, som for ham kan blive meget betydelig, ved at beholde et Lyende, der i den foregaaende Tjeneste har vist en saadan gjentagen særdeles stor Uforsigtighed med Ild og Lys. Forat forebygge Misforstaaelse, maa jeg ogsaa tillade mig igjen at gjøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om, at en saadan Uforsigtighed skulde have Indflydelse paa flere følgende Tjenester, men' der er kun Tale om, hvad der er foregaaet i den seneste Tjeneste. Forsaavidt en æret Landsstingsmand gjorde opmærksom paa, med Hensyn til Nr. 9, at der ikke forudsættes, at der er overgaaet Lyendet Dom til Straf for Uforsigtighed, synes det mig ikke, at den Omstændighed kan komme i Betragtning. Der kan jo vistnok, naar virkelig Brand afstedkommes ved Uforsigtighed, idømmes Straf efter de gjældende Love, men naar der ikke er vist nogen særdeles Uforsigtighed, eller naar der ikke er kommen Brand i Husets Dele, eller egentlig Ildsvaade foranlediget, kan Straf ikke anvendes, men Faren kunde dog i disse Tilfælde være ligesaa stor, som naar ved mindre Uforsigtighed virkelig Skade var forarsaget.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

ad § 46.

1) Forslag af Udvalget ad Nr. 1:

At Bestemmelsen kommer til at lyde saaledes:
„Naar det begaaer Bedrageri, Tyveri eller nogen anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller tidligere har forset sig paa saadan Maade.“

ved to ges med 23 Stemmer mod 13.